

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 110/2026
11.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Биљане Илић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К бр.359/22 од 30.07.2025. године и Кв бр.371/25 од 29.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Биљане Илић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К бр.359/22 од 30.07.2025. године и Кв бр.371/25 од 29.09.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу К бр.359/22 од 30.07.2025. године обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу плати износ од 230.480,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности решења. Захтев пуномоћника приватног тужиоца за исплату преосталог износа, а преко досуђеног одбијен је као неоснован.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв бр.371/25 од 29.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног изјављена преко браниоца на решење о трошковима кривичног поступка Основног суда у Крушевцу К бр.359/22 од 30.07.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Биљана Илић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења, одбије захтев пуномоћника приватног тужиоца за накнаду трошкова приватном тужиоцу и обавезе приватног тужиоца да окривљеног надокнади трошкове кривичног поступка на име награде браниоца за састав две жалбе на решење о трошковима и захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводећи да су побијана решења донета супротно одредби члана 261. став 1. и 2. ЗКП, из разлога што у правноснажној пресуди којом је окривљени оглашен кривим нема ни једне речи о томе да је окривљени дужан да приватном тужиоцу накнади трошкове кривичног поступка, а што је суд био дужан да јасно напише и то кроз обавезу окривљеног да приватном тужиоцу надокнади трошкове кривичног поступка и да одреди износ односно висину тих трошкова. Наиме, на крају главног претреса сви трошкови приватног тужиоца су били познати и суд је био дужан да уколико признаје трошкове приватном тужиоцу одмах донесе одлуку о томе, тако да у конкретном случају није било места примени одредбе члана 262. став 2. ЗКП, јер није било никаквих података о висини трошкова које је требало накнадно прибављати. Дакле, суд је поступио противно одредби члана 262. ЗКП јер је одлучио супротно правноснажној пресуди Основног суда у Крушевцу К.бр.359/22 од 04.09.2024. године у којој окривљени није обавезан да приватном тужиоцу надокнади трошкове кривичног поступка, већ је само обавезан да плати судски паушал у износу од 8.000,00 динара.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ће, уколико недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донети председник већа или судија појединац, када се ти подаци прибаве.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Крушевцу К.бр.359/22 од 04.09.2024. године окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 динара. Приватни тужилац је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара. Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 212/24 од 13.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца а пресуда Основног суда у Крушевцу К.бр.359/22 од 04.09.2024. године потврђена. Пуномоћник приватног тужиоца поднео је суду захтев за накнаду трошкова пуномоћника приватног тужиоца дана 27.03.2025. године.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да из списка предмета произилази да је првостепени суд правноснажном пресудом К.бр.359/22 од 04.09.2024. године, након

што је окривљеног огласио кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осудио га на новачну казну у одређеном износу од 20.000,00 динара., окривљеног обавезао и да надокнади трошкове кривичног поступка у које спадају и нужни издаци приватног тужиоца и награда и нужни издаци његовог пуномоћника, те је накнадно донео решење К бр.359/22 од 30.07.2025. године о висини трошкова, након што је пуномоћник приватног тужиоца определио висину истих, а што је све сагласно одредбама члана 262. став 1. и 2. ЗКП, па су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је нижестепеним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Биљане Илић, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић